

חוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים (תיקון), תשכ"ו-1966 *

1. בסעיף 3 לחוק תקציבי השירותים הדתיים היהודיים, תש"ט-1949¹ (להלן – החוק) – תיקון סעיף 3

(1) במקום סעיפים קטנים (א) ו-(ב) יבוא:

– "מועצה דתית" –

(1) מועצה שהרכבה חודש בהתאם לתקנות המועצות הדתיות

היהודיות (חידוש הרכב), תשכ"ג-1963²;

(2) מועצה שהורכבה בהתאם לחוק בתקופה שבין יום כ"ב

באב תש"ט (17 באוגוסט 1949) לבין תחילתו של חוק תקציבי

השירותים הדתיים (תיקון), תשכ"ו-1966;

(3) מועצה שהוקמה לפי סעיף 4.4";

(2) ההוראות שבסעיפים קטנים (ג), (ד) ו-(ה) יסומנו, כסדרן, כסעיפים 5, 6

ו-7.

2. אחרי סעיף 3 לחוק יבוא:

4. ברשות מקומית שאין בה מועצה דתית רשאי שר הדתות להקים

מועצה דתית, בהתאם להוראות אלה:

(1) מספר חברי המועצה הדתית שלא יעלה על מספר חברי

הרשות המקומית, ייקבע על-ידי שר הדתות;

(2) ממספר חברי המועצה הדתית יוצעו כמועמדים:

(א) 45% על-ידי שר הדתות;

(ב) 45% על-ידי הרשות המקומית;

(ג) 10% על-ידי הרבנות המקומית;

לצורך קביעת מספר המועמדים כאמור ייחשב שבר המגיע

לחצי ומעלה כיחידה שלמה;

(3) שלושת הגופים הנזכרים בפסקה (2) יחוו דעתם על

המועמדים להחמנות כחברי המועצה הדתית מבחינת התאמתם

האישית לשמש בתפקיד זה ומבחינת ייצוגם המתאים, בתוך

המועצה הדתית, של הגופים ושל העדות המעוניינים בקיומם

של השירותים הדתיים במקום;

(4) (א) לא הציעה הרשות המקומית לשר הדתות מכסת

המועמדים למועצה הדתית לפי פסקה (2) (ב) תוך

שלושים יום מיום שנשלחה אליה דרישת השר, תישלח

דרישה נוספת; לא נענתה הרשות המקומית גם לדרישה

הנוספת תוך חמישה עשר יום מיום שנשלחה, רשאי שר

הדתות להציע את מכסת החברים שנועדה לרשות

המקומית.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ג בתמוז תשכ"ו (11 ביולי 1966); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 677, תשכ"ו, עמ' 56.

1 ס"ח תש"ט, עמ' 150; ס"ח תשכ"ג, עמ' 77.

2 ק"ת תשכ"ג, עמ' 1597.

(ב) הוראת פסקת משנה (א) תחול גם על מכסת המועמדים לפי פסקה (2) (2);

(5) נתגלעו חילוקי דעות בין שלושת הגופים הנזכרים בפסקה (2) יובאו חילוקי הדעות להכרעת ועדת שרים המורכבת משר הדתות, שר המשפטים ושר הפנים או נציגיהם; ערער שר על החלטת הוועדה, תכריע הממשלה.

החלפת סעיף 4

3. במקום סעיף 4 לחוק יבוא:

"ביצוע ותקנות 8. (א) שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות ככל ענין הנוגע לביצועו, ובין השאר תקנות בדבר –

(1) מינוי חברים למועצה דתית במקום חברים שמקומם בתפסה;

(2) בחירות של רבני עיר; לענין זה, "רב עיר" – רב של ישוב שהוא עיריה או מועצה מקומית (רב מקומי);

(3) רישוי חברות לעניני קבורה של יהודים, ובלבד שיוכסח כי לא יינתן רשיון אלא לגוף שהוכיח שיש בידיו לעשות את הסידורים המינהליים והכספיים הדרושים לשם מילוי תפקידיו; לענין זה יראו רשות מקומית ומועצה דתית כגוף שהוכיח שיש בידו לעשות סידורים כאמור;

(4) הקמת מועצות לבתי עלמין יהודיים על-פי בקשת החברות העוסקות בקבורת יהודים במקום, הרשות המקומית או המועצה הדתית, והגדרת תפקידיהן של מועצות כאלה.

(ב) מועצה דתית, חברה לעניני קבורה של יהודים ומועצה לבתי עלמין יהודיים רשאיות, באישור שר הדתות ובהתאם לתקנות שהתקין לענין זה, להטיל אגרות בעד שירותיהן.

ביטול

4. סעיפים 4א ו-5 לחוק – בטלים.

אישור פעולות ומעמד

5. (א) לענין פעולה שבצעתה לפני תחילת חוק זה על-פי התקנות המנויות להלן יראו אותן תקנות כתקנות שהותקנו כדין, ואלה הן:

(1) תקנות המועצות הדתיות היהודיות (חילופי גברא), תשכ"ה–1965³;

(2) תקנות העדות הדתיות (ארגון) (בחירות רבני עיר), תשכ"ו–1965⁴;

(3) תקנות העדות הדתיות (ארגון) (חברות לעניני קבורה של יהודים), תשי"ח–1958⁵;

(4) תקנות העדות הדתיות (ארגון) (מועצת בתי העלמין היהודיים בירושלים), תשכ"ב–1962⁶;

3 ק"ת תשכ"ה, עמ' 2578.

4 ק"ת 1780, תשכ"ו, עמ' 20.

5 ק"ת תשי"ח, עמ' 1964.

6 ק"ת תשכ"ב, עמ' 1382.

(ב) לענין פעולה שנעשתה לפני תחילת חוק זה או תוך ששה חדשים לאחר תחילתו על-פי תקנות העדות הדתיות (ארגון) (אגרות), תשי"ז-1956⁷, יראו אותן תקנות כתקנות שהותקנו כדין.

(ג) מועצה דתית שהרכבה חודש בהתאם לתקנות המועצות הדתיות היהודיות (חידוש הרכב), תשכ"ג-1963, או שהורכבה בתקופה שבין יום כ"ב באב תש"ט (17 באוגוסט 1949) לבין תחילת חוק זה, יראו כמועצה דתית הקיימת כדין.

זרח ורהפטיג
שר הדתות

לוי אשכול
ראש הממשלה

קדיש לוז
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

7 ק"ח תשי"ז, עמ' 994.

חוק הכניסה לישראל (תיקון), תשכ"ו-1966 *

1. במקום סעיף 1 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952¹ (להלן — החוק העיקרי), יבוא:

החלפת סעיף 1

1. (א) מי שאיננו אזרח ישראלי, תהיה כניסתו לישראל על פי אשרת עולה או על פי אשרה לפי חוק זה.

הוראות
כלליות

(ב) מי שאיננו אזרח ישראלי או בעל אשרת עולה או תעודת עולה, תהיה ישיבתו בישראל על פי רשיון ישיבה לפי חוק זה.

2. האמור בסעיף 2 לחוק העיקרי יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יבוא:

תיקון סעיף 2

"(ב) אשרה ורשיון לישיבת מעבר או לישיבת ביקור יכול שיינתנו לקבוצת בני-אדם בצוותא."

3. במקום סעיף 7 לחוק העיקרי יבוא:

החלפת סעיף 7

7. לא ייכנס אדם לישראל, בין שהוא אזרח ישראלי ובין שאיננו אזרח ישראלי, אלא כאחת מתחנות הגבול שקבע שר הפנים בצו שפורסם ברשומות, ולאחר שהתייצב שם לפני קצין בקורת הגבולות והציג לפניו דרכון או תעודת מעבר בני-תוקף; שר הפנים רשאי לפטור אדם מהוראות סעיף זה, אם יש נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת לדעתו.

תחנות גבול

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ה בתמוז תשכ"ו (13 ביולי 196); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 875, תשכ"ו, עמ' 48.

² ס"ח תשי"ב, עמ' 354.